

SĄCZYĆ (2) *vb impf*

3 *pl subst praet* sączyły (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wypuszczać z siebie wilgoć kroplami [w tym: co (1)] (2) : Iehowo gdyś wychodził z Sehirá/ gdyś wychodził z polá Edomského/ ziemiá zádrzála/ á niebioła sączyły/ y obłoki sączyły wodę [etiam caeli stillaverunt, etiam nubes stillaverunt aquas]. BudBib Iudic 5/4.

Synonimy: kropić, ściekać.

Formacje współrdzenne: sączyć się, wysączyć się; przesączać się, wysączać, wysączać się.

MN